

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník II. číslo 9/2014

To je maličkost'

Človek sa stále, aj keď rôznym spôsobom, zaoberá myšlienkovou o Bohu a Jeho existencii. Stále hľadá nové argumenty. Potrebuje sa uistovať, že viera a jej obsah sú naozaj pravdivé, a že vedú k plnohodnotnému životu. Bohužiaľ, dnešný človek neprijíma za správne to, čo je rozumné a logické. Kritériom nášho života sa stáva stále viac len to, čo je príjemné. A to je častou prekážkou aj nášho správneho vnímania Boha, Jeho blízkosti, Jeho lásky. Uverili sme pocitu, že o všetko v našom živote sa musíme postarať sami, aby sme mali život stále viac príjemnejší. Božia láska je tak len akýmsi prázdnym náboženským sentimentom. A je veľká škoda, že ju nedokážeme naplno uplatniť v každodennom živote. A aké sú to škody vidíme každý deň. Stojíme tak pred veľkou úlohou. Naučiť sa veriť.

V pastorálnej konštitúcii Druhého vatikánskeho koncilu Gaudium et spes čítame, že človek jestvuje iba preto, že Boh ho z lásky stvoril a stále ho z lásky udržiava. A žije naplno podľa pravdy, iba

ak túto lásku slobodne uznáva a odovzdáva sa svojmu Stvoriteľovi. Naučiť sa veriť je preto nevyhnutne úzko spojené so schopnosťou naučiť sa žasnúť a obdivovať. Podte a pozrite na Božie diela; úžas budia skutky, ktoré koná ľuďom, čítame v knihe Žalmov (Ž 66, 5). Úžas je schopnosť vnímať Božiu aktivitu. On je ten, kto koná v našom živote. My sme tí, ktorí sú obdarovaní Jeho činnosťou. A najviac tým, čo koná cez svojho Syna v živote Cirkvi.

Britský novinár a spisovateľ G. K. Chesterton vo svojej knihe Ohromné maličkosti píše: „Svet nikdy nezahynie na nedostatok divov, nanajvýš na nedostatok údivu.“

Milan Supek, farár

ŠEST

**Len šesť dní
a krása bola dokonalá.
Bezodný,
nech je môj údiv – Tvoja chvála.**

Katarína Malíková

Siedma bolest – snímanie z kríža

Nikodém a Jozef z Arimatey s bázňou snímajú z kríza bezvládne telo Vykupiteľa. Mária berie do náručia a s veľkou úctou a láskou objíma Toho, ktorý sa obetoval za nás. Láska až „do krajinosti“. Prišiel, aby naplnil zákon, podriadil svoju vôľu Otcovej vôli a zviditeľnil Božiu spravodlivosť svojou smrťou. Zaplatil cenu, aby nás vykúpil, z čoho vyplýva naša sloboda z otroctva hriechu a naša záchrana od večných dôsledkov hriechu.

Mojžišov zákon, nachádzajúci sa vo Svätom písme, nám zjavuje, že na to, aby bol hriech odstránený, je obeť nevyhnutná. Všetky starozákonné obete však boli iba predobrazom obete Božieho Syna. Najbežnejšou obeťou bol baránok. Obete Starého zákona nemohli definitívne vymazať prestúpenie, iba sa odkladal súd a trest. Nevedeli odstrániť hriech a jeho dôsledky, museli byť stále opa-

kované. Obetovaním zvierat nemohol prejsť na človeka večný život.

Obet Pána Ježiša Krista je jediná, dokonalá a večná. Je nevyčerpateľným zdrojom milosti a požehnania. „Lebo jedinou obeťou zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväčujú“ (Žid 10, 14). Ježiš je jediný prostred-

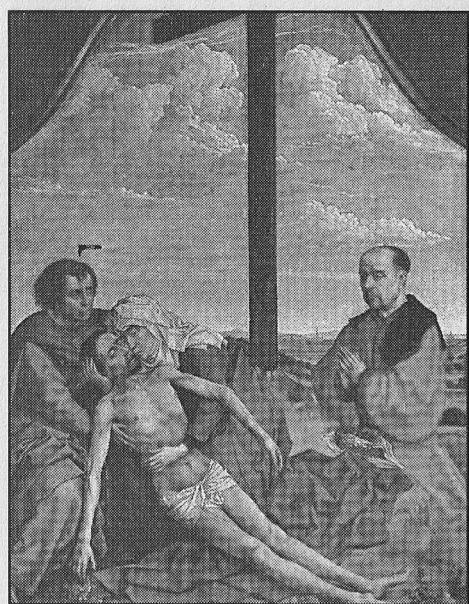
ník, medzi Bohom a človekom, ktorý nás vykúpil z otroctva hriechu. Je jediným, ktorý nás zmieril s Otcom a našim Stvóritelom, je jediným Spasiteľom, ktorý má moc nad životom a smrťou.

Ježišovu obetu na kríži sprítomňuje svätá omša. Vo svätej omši nás Boh pozýva k spoločenstvu Láske, kde máme možnosť odovzdať svoj život Ježišovi a priať ho späť premenený a obnovený, a to počas obetovania a svätého prijímania. V tom okamihu sa Boh a človek stávajú v Láske jedno.

Svätá omša by mala byť stredobodom a koreňom duchovného života každého kresťana.

Vo svojom každodennom živote nájdeme nespočetné množstvo príležitostí na obetu (službu). O akú obetu ide? Keď dávame jedlo a oblečenie chudobným, keď sa staráme o chorých, keď navštievujeme starších, keď premáhame ľázkosti každodenného života - presný čas vstávania, disciplinovanosť v sledovaní televízie, udržiavanie poriadku vo svojich veciach, prednostné vykonávanie tých prác, ktoré sú pre nás najneprijemnejšie, premáhanie závislostí... Prežívať svoj život ako obetu nie je ľahké. Človek má určité hranice možností, ktoré však v spojení s Bohom môže ďaleko prekročiť, a tak mať spolučasť na vykúpení.

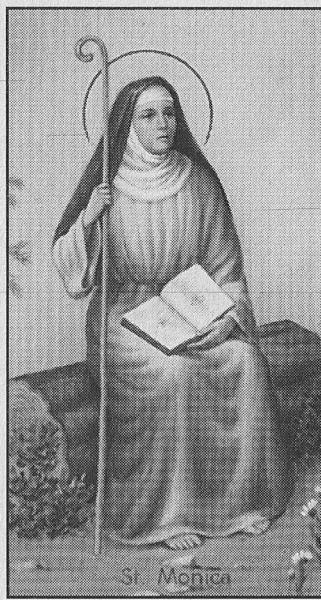
Eva Boglarská

Sv. Monika

Pôvod mena: z gréc. monos – osamelá, jediná, z lat. moneo – radkyňa

Narodila sa okolo roku 332 v Tagaste, v Alžírsku. Je najznámejšia matka ranokresťanskej Cirkvi, symbol vytrvalej modlitby, snahy v obrátenie syna a záchrany jeho duše. Jej manželstvo nebolo najlepšie. Bola matkou troch detí. Najviac trápenia jej prípravil syn Augustín, ktorý bol stúpencom sekty manichejcov, ktorí tvrdili, že manželstvo je dielom diabla. Augustín mal dlhorocný vzťah so ženou, s ktorou mal nemanželského

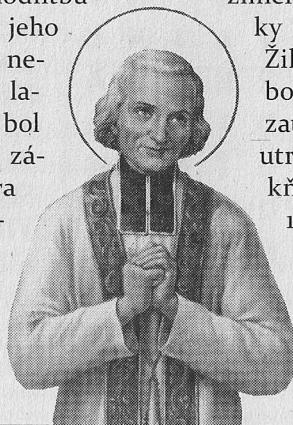
syna. Monika sa snažila zachrániť dušu svojho manžela a vytrvalo sa modlila za obrátenie svojho syna. Nasledovala Augustína do Ríma a Milána, kde stretla biskupa sv. Ambróza, ktorý na jej slzy kvôli obráteniu Augustína povedal: „*Nie je možné, aby syn toľkých materinských sŕdz bol navždy zatratený.*“ Monika zažila neskutočnú radosť, keď milánsky biskup pokrstil Augustína a jeho syna. V októbri 387, na ceste do Afriky, Monika smrteľne ochorela a zomrela. Jej telesné pozostatky sú uložené v Kostole sv. Augustína v Ríme.

Sv. Ján Mária Vianney, kňaz

Pôvod mena: z hebr. Jochanán – Boh je milostivý

Narodil sa 8. 5. 1786 v Durdilly. Mladosť prežil v búrkach Francúzskej revolúcie. Veľmi miloval modlitbu a túžil sa stať kňazom, ale jeho túžba stroskotala na jeho neschopnosti naučiť sa po latinsky. Aj napriek tomu bol prijatý do seminára a na základe odporúčania farára Balleya mohol ukončiť štúdiá. Po vysviacke sa stal kaplánom u farára, ktorý bol jeho učiteľom. Bol oblúbeným duchovným a spovedníkom. Po smrti farára Balleya bol Ján

ustanovený za farára v zapadnutej a nábožensky ľahostajnej obci Ars. Jeho charizmatické vlastnosti – trpežlivosť a obetavosť pri vysluhovaní sviatosti zmierenia, vlákali do Ars stovky ľudí z celého Francúzska. Žil skromne a vo dne v noci bol v spovednici a stál na kazateľnici. Jeho život bol plný utrpenia, závislosti neprajných kňazov a laikov. Zomrel 4. 8. 1859 a Pius XI. ho v roku 1925 vyhlásil za svätého a v roku 1929 ho vyhlásil za patróna kňazov a spovedníkov.

Mária Fečová,
Eva Kočišová

Zo života farnosti

*Veriaci našej farnosti, ktorí sa
zúčastnili púte do Gaboltova.*

Deti a mládež

Osemšmerovka ukrýva myšlienku Sv. Otca Františka, ktorá má pomôcť oživiť nové ohlasovanie Evanjelia.

BOH, CESTA, ČAS, DAR,
DUCH, HRIECH, JOZEF,
KONCIL, KRST, KÚRIA,
LÁSKA, MÁRIA, MATKA,
METOD, NÁDEJ, OTEC,
PÁPEŽ, PAVOL, PETER,
POSLANIE, RÍM, RODINA,
SLOVO, SVETLO, TVÁR,
VIERA, ŽIVOT

Anna Polčová